- Ниидабрежните Аланите много да се не обаждат!

Доброгаст дръзко тръсна светлорусия си перчем ,червенина обля лицето му чак до челото.

- Аз не съм алан,пришелец като тебе,амалецо!Моите деди живеят тука от памтивека и са анти като моята роднина Перуна!

- Все едно дали си ннннн алан или от антите,Доброгаст,ала не си толкова близък роднина на чичовата ни щерка,че да не можеш да хвърлиш око на нея! Махай се от тук! ннннннннннннннннннннннннннннннннннн

Доброгаст отстъпи назад и уловя дръжката на меча си.Страшна вътрешна борба повдигаше бурно гърдите му.В светкащите му ясносини очи се преплитаха две желания.Да отвърне на обидата ли да претърпи.Още малко, още малко, търпение...Да не се избързва...

Синовете на готския воин спокойно посегнаха към оръжието си. Те бяха двама.Свинилда изписка,а старата се срусна надолу по стълбите и връхлетя като орлица между младежите:

- Доброгаст! Събери си ума! Сафрако!Не те ли е срам?Вървете си по пътя!

Тогава се обади поголемият брат,Ардарик. /?/

- Ще дойдем да вземем Свинилда за панаиря.Пригответе най-хубавите и премени.Там ще се съберат най-личните моми и момци от Скития и .аланско от.ромските предели и земите на Алариха ... И аз отивам да си огледам невеста по прилика!

Доброгаст изведнъж гръмко се изсмя.Подкара мулето пред себе си.

- Право казваш,Ардарик.Всяко нещо си има приликата.Не е редно тук да стоим и да се караме! Довиждане в Киев! /?/ Сбогом,Свинилда.Утре ще заминавам с кервана си,но искам ти да си останеш в къщи!

Готите се извърнаха и дълго гледаха подире му докато се загуби с някаква затаена тревога.Какво искаше да каже дръзкият славянин?Какво бяха почнали антите толкова да дигат глава? Не плащаха ли данък на великия амалец Ерманарих,краля на остготите,всички анти и алани,скити и .. от Буг/?/ до Днестър и от ... до ... и Дон?

-Стринке,довечера ще дойдеме да вземем Свинилда! Нали имаш там кенча,сестра и дъща на росаганските глазатари?

Старата прочете в очите на момчето толкова молба и копнеж,толкова затаена радост и готова да избликва печал...И кимна глава в съгласие.

Нека отиде бедното сираче да види и то свят,нека се повесели с младежта,нека вкусите малко нагостени добре младата ни красавица и дъщеря и Олга ще нннн Свинилда високо и радостно ннннннннннннннннннннннннннннннннн полата си с две ръце и бурно се завъртя.След това ннннннн се спусна и силно прилисна баба си по дупе биещото си сърце.

- Остана засеи гъзя

Отдалеч ги зачуха свирки и барабани.Първите Керани вече заминаваха.